Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CV. №71 WEDNESDAY, APRIL 15, 1998 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 –ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ І НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 15-го КВІТНЯ 1998 р. Ч. 71 РІК CV

„ПРОСЛАВЛЯЙТЕ Ж ВОСКРЕСЛОГО В ВІЛЬНІЙ УКРАЇНІ, НЕХАЙ ХРИСТОС ПРОБУВАЄ У КОЖНІЙ РОДИНІ"

ОДРУЖЕНИМ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКИМ СВЯЩЕНИКАМ НЕ МОЖНА ПРАЦЮВАТИ В ПОЛЬЩІ

Парсиппані, Н. Дж. — Українські єпископи в Польщі отримали через папського нунція доручення державного секретаря Ватикану, Кардинала Анджельо Содано видалити з Польщі усіх греко-католицьких священиків, які є одружені.

У листі Кардинал А. Содано інформує єпископів Української Церкви в Польщі, що праця одружених священиків греко-католицького віровизнання мусить бути розв'язана тому, що вона викликує проблеми. Тому Кардинал доручає притримуватися вимог Польської Католицької Церкви щодо целібату священиків, а зміни в Українській Греко-Католицькій Церкві не можуть бути впроваджені на терені Польщі без конференції польських єпископів і дозволу Ватикану для них приймати одружених священиків на працю. Наслідком того доручається видалити з Польщі усіх греко-католицьких священиків, які є одружені, а наколи в парафіях з українським населенням відчуватиметься з приводу видалення брак українських священиків слід заступити ях священиками „подвійних віроісповідань".

Це доручення було адресоване до Йозефа Ковальчика, папського нунція у Варшаві.

НРУ звернувся до громадян

Київ (УНІАР). — Народний Рух України оприлюднив звернення до громадян України.

"Завершилася жорстока й виснажлива передвиборча боротьба. Це були змагання за право визначати напрями розвитку держави, місце України у світі, наше сьогоднішнє буття і наше майбутнє. Адже якою буде влада — такою буде і держава", — сказано у зверненні.

Керівники Руху інформують: "Новообраний парлямент більш як на третину складатиметься з представників лівих сил. Кинуті напризволяще нинішньою владою, позбавлені засобів до існування, чимало виборців, особливо у східніх і південних областях, проголосували за комуністів. Нам дуже шкода цих людей... скоро вони переконаються яку помилку зробили і до яких тяжких наслідків приведе прихід у парлямент численної групи демагогів... компартійці знову перетворюватимуть Верховну Раду на політичний цирк."

Як сказано в документі, "віднині лише Рух репрезентуватиме у Верховній Раді національні демократичні сили, віднині рухівці — єдині в парляменті носії й захисники національної ідеї, оборонці державности".

Критикують указ в справі сільського господарства

Київ. — Нові заходи України щодо підтримки сільського господарства лише збільшать державну контролю над агропромисловим сектором, заявили 9-го квітня західні аналітики.

23-го березня, кілька днів перед виборами, Президент України Леонід Кучма видав указ, скерований на приспішення сільськогосподарських реформ. Цей указ передбачає серед іншого державну підтримку цін на сільсько-господарські продукти, зменшення податків і перехід у 1999 році до єдиного сталого податку, розвиток винайму і продажу землі у заклад, захист українського виробника на внутрішньому ринку і частинне скасування боргів.

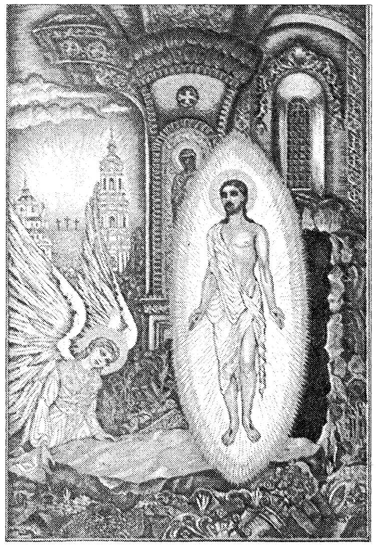
Однак один із західних експертів назвав це „хибним керунком". За його словами, головне питання полягає в тому, як здійснюватимуться реформи — через приватний сектор чи через державний, що означатиме посилення державної контролі.

Уряд досі зберігає велику контролю над агропромисловим сектором. Його часто звинувачують у тому, що він конфіскує доставлене на державні елеватори зерно і не платить за нього селянам. Цього року передбачається урожай зернових в Україні на рівні 35 млн. тонн — на 400,000 тонн менше, ніж минулого року.

Проте один з українських експертів сказав, що встановлення мортґеджового банку і частинне скасування боргів сприятиме виробникам. Інші ж заходи в указі, оголошені перед виборами до парляменту, він назвав пропаґандивними і розрахованими на здобуття голосів для партії влади. Експерт висловив сумнів у тому, що Уряд знайде необхідні фонди, бо бюджет порожній.

В АМЕРИЦІ

БЕРУЧИ ДО УВАГИ НЕДАВНЄ відкинення Федеральною виборчою комісією зажалування про невключення його до передвиборчих дебат у президентських виборах 1996 року, Росс Перо та його Реформістська партія домагаються, щоб Конґрес схвалив закон, який ґарантуватиме місце у майбутніх дебатах для будь-якого кандидата, що отримує державні гроші на передвиборчу кампанію. Законопроєкт, який забезпечить участь у передвиборчих дебатах всім кандидатам, вже був запропонований Рон Полом, республіканським конґресменом з Тексасу, котрий у 1988 році кандидував у президентських виборах від Лібертарної партії. Тут виникає питання, чи захоче двопартійний Конґрес братися до вирішування цієї делікатної справи — ґарантії кандидатам інших партій участи в дебатах передвиборчої кампанії.

„Воскресіння", М. Матушевський

Наталка Турчманович

Великодні дзвони

На землю янголів крилаті сонми
Опівночі зійшли з небес,
Чи чуєш? Радість сповіщають дзвони —
Христос Воскрес!

Пробудися Україно!
Пробудися — встань!
Подивись, що ворог діє,
Проснися, поглянь.

Витри сльози, випростайся,
Богу щиро помолись
Й перед ворогом ніколи
Вже більше не гнись.

Прославляйте ж Воскреслого
В вільній Україні,
Нехай Христос пробуває
У кожній родині.

Нехай любов Він передасть
На ваших душ вівтар,
Бо воскресла Україна
Нам, як Божий дар.

„КОЖНИЙ З НАС ПОВЕРТАЄТЬСЯ З ЕММАУСУ"

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ПОСТІЙНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ ЄПИСКОПІВ ПОЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Всечесному духовенству, у Христі дияконству, преподобному чернецтву та боголюбивим духовним дітям Святої Української Православної Церкви

Христос Воскрес! — „Радійте!" (Мт. 28:9)

Надхненний автор третього Євангелія св. Лука оповідає зворушливу подію, яка відбулася після розп'яття Спасителя. Увагу зосереджує на двох учнях, збентежених і глибоко пригнічених трагедією розп'яття Христа. Внаслідок цього залишають вони Єрусалим і своїх друзів-апостолів з сумним твердженням: „А ми сподівались, що це Той, що має спасти Ізраїля" (Луки 24:21). Були переконані, що всі їхні надії та мрії поховані з мертвим Учителем. Глибоко пригноблені, вони забули про чудо, свідками якого були у Вифанії, коли Христос повернув життя мертвому Лазарю, померлому чотири дні тому.

Глибоко вони переживали події Великої п'ятниці. Духовно вражені смутком і безнадією, йшли по дорозі, позбавлені духовної розради, доки Христос не приєднався до них, але не впізнали Його. Святий лікар і євангелист каже, що у них очі були вдержані (Луки 24:16). З того, що оповідає нам апостол Лука, знаємо, що, хоч Його не впізнали, Воскреслий Господь, говорячи з ними, підніс їх на дусі, пояснюючи про себе. Підбадьорені Його словами, вони впізнали свого улюбленого Учителя у ламанні хліба, себто у Євхаристії, яка була і залишається основою Церкви. Відроджені і оновлені Воскреслим Христом, ті два учні раптом повернулися до святого міста, де розповіли апостолам про те, що трапилося по дорозі до Еммауса, і як Воскреслого Ісуса впізнали у ламанні хліба.

Цей зворушливий фраґмент Святого Письма підкреслює два святі моменти у Літургії. В першому Христос промовляє до вірних, наставляє і підносить їх Своїми словами, та в другому, в євхаристійній частині, де впізнаємо Його у ламанні хліба, через причастя стаємо одним з ним, нашим Воскреслим Спасителем, що є запорукою нашого оновлення і відродження мрій і бажань тих, хто надіється на Нього. Через таїнство святого хрищення, ми, православні християни, також стали на дорозі до земного Еммуса, де Воскреслий Господь повсякденно промовляв до нас: „Хто їсть Моє Тіло і п'є Мою Кров, у Мені перебуває і Я в ньому "(Іоан 6:56).

Пасха Господня — це наше повернення від Еммаусу, повернення із скріпленою вірою у Христа, Сина Божого, Який є центром нашого життя і діяльности. Часто буває, що ми, як ті учні, що йшли до Еммаусу, переживаємо в своєму житті моменти і дні Великої п'ятниці, дні духовної темноти, духовного страждання, коли часом і ми, мляві серцем, повторюємо слова тих двох учнів, що сказали: „Ми сподівалися", що це Той, що мав нас спасти від загибелі, що це Той, що має спасти нашу многостраждальну Україну.

Пасха Господня — це наше повернення від Еммаусу, повернення із скріпленою надією, що Христос є нам найближчий у стражданні та не бариться зі Своєю допомогою. Це було єдиною надією для багатьох наших братів і сестер, які переживали у цьому столітті темні роки голоду, сталінського терору та інших форм приниження людини. В той час Розп'ятий і Воскреслий Христос голодував і співстраждав з ними, був їм найближчий, коли вони зазнавали в'язниці і заслання тільки через виявлення своєї віри у Нього. Був Він щоденно з нашими побожними людьми і не залишив їх сиротами, і вони не відвернулися від Нього, не переставали сподіватися і не були ошукані.

Зглянувшись над землею, освяченою кров'ю багатьох вірних, і вислухавши їхні молитви і благання, Христос виявив Свою могутність і послав у цьому столітті нашим братам і сестрам нову дійсність — українську державу, вільну і незалежну, яка поволі набирає сили і поступово удосконалює все своє суверенне життя, та доручив їй рідну Церкву Апостольську, якій Україна відкрила свої двері, сподіваючись єдности, щоб був один народ і одна Церкав, щоб в єдності прославляли Воскреслого Господа і разом з ангелами оспівували Його воскресіння і чистим серцем славили Його.

Тепер для Церкви і суспільства важкі часи. Суспільство, зокрема те, що знаходиться в країнах так званого індустріяльного світу, покладає сьогодні всі надії на матеріяльні здобутки і, закохане в себе, вважає Бога і будь-які вияви віри і побожности, що є нашим духовним скарбом, старомодними і непотрібними. Аморальність дійшла до високого рівня. Розпадається родина — основа суспільства, родина, в якій батьки є духовними провідниками у „домашній церкві" і покликані бути прикладом і учителями християнської моралі. Скільки душ покинуло Церкву або трактують її як звичайну установу на рівні світської установи. І це буває через незнання суті Церкви і через байдужість до її святих апостольських передань, на засадах яких Церква тримається; через незнання, що не можна порівнювати Церкву Христову із сектанством, ціль якого вирвати православну віру із серця нашого народу.

Церква — непорочна наречена Христова, повинна бути для вірних центром життя, моральною силою і керуючим світлом від Еммаусу до спасіння. В ній Христос — виноград, а ми галуззя. Вона повинна бути тією протокою благости, яка оновлює і освячує; тим ясним світлом, що показує дорогу, яка веде до Христа. У всьому — у Церкві і в народі — повинна бути єдність і любов, бо там, де немає єдности і любови, і Воскреслого Христа не буде.

Тільки вчора, як ті учні з Еммаусу, ми були пригнічені тим, що сталося на Голготі: темнота покрила землю, з'явилася блискавка, завіса у храмі роздерлась, гроби відкрилися і воскресли святі та з'явилися багатьом, проколення ребра Христа, звідки витекла кров і вода. І прозвучали безсмертні слоав визнання сотника: „Чоловік цей був справді Син Божий" (Марка 15:39).

Улюблені у Воскреслому Христі! Кожний з нас повертається з Еммаусу не ошуканий, а з міцною вірою. Кожне святкування Христового Воскресіння — це остаточне подолання смерти, і ми, як той сотник і як ті два учні, падаємо на коліна і славимо, і дивуємось, і виголошуємо: „Справді він Син Божий, Той що умертвив

(Закінчення на ст. 6-ій)

УСІМ НАШИМ СПІВГРОМАДЯНАМ, ЯКІ ВІДЗНАЧАЮТЬ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВЕ ЗА СТАРИМ КАЛЕНДАРЕМ, БАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! – ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ і В-ВО „СВОБОДА"

У Росії назріває урядова криза

Москва. — Державна дума не затвердила поданого президентом Борісом Єльцином кандидата на прем'єр-міністра Сєрґєя Кірієнка, хоч Б. Єльцин звернувся до пярляменту зі спеціяльним листом, а також обґрунтовував свій вибір у тижневому зверненні до громадян країни. „Депутати повинні прийняти цю кандидатуру, бо я не маю і не буду мати іншої",— підкреслив російський керівник.

При голосуванні кандидатуру С. Кірієнка підтримали 143 законодавці, а 186 були проти. Для затвердження на цьому пості потрібно дістати 226 голосів.

Через годину після оприлюднення вислідів голосування президент Б. Єльцин подав кандидатуру С. Кірієнка на повторний розгляд Думи, що узгоджується з конституцією. Однак керівники депутатських фракцій передбачають, що і на цей раз результат буде неґативний. У цьому випадку 24-го квітня Державна дума розглядатиме це саме питання втретє. Якщо й тоді С. Кірієнко не дістане потрібної кількости голосів, Б. Єльцин розпустить Думу і призначить, згідно з конституцією, нові вибори через три місяці. А літні місяці — не найкращий час для виборів, бо люди перебувають на вакаціях.

У зв'язку з раптовим розпущенням попереднього російського уряду московські спостерігачі висловлюють певність, що Б. Єльцин практично позбавив себе можливости бути переобраним на третю каденцію. „Єльцинська революція 23-го березня, — пише московський тижневик „Нєзавісімая Ґазєта", — знищила всі об'єктивні передумови для національної згоди. Населення перестало вірити у надійність створеного Єльцином політичного режиму".

Ізраїль занепокоєний 2000-им роком

Єрусалим, Ізраїль. — Вже тепер, за два роки до 2000-річчя християнства, на Святу Землю починають приїжджати з усіх кінців світу люди, які вірять, що в кінці нашого тисячоліття станеться друге пришестя Ісуса Христа, і вони хочуть бути свідками цієї події.

Один з єрусалимських готелів, що належить палестинським арабам, розіслав двом тисячам християнських конґреґацій у З'єднаних Стейтах Америки спеціяльні листівки з таким заголовком: „Чи не хотіли б ви перебувати на Маслинній горі у момент повернення Ісуса?".

Ричард Лендс, керівник Центру вивчення тисячоліття при Бостонському університеті, прогнозує, що перед самим кінцем теперішнього століття до Єрусалиму наїде і найде так багато люду, що скупчення такої кількости в одному місці критиме в собі потенційну небезпеку. Адже в Єрусалимі й тепер напруження часом доходить до критичної межі у зв'язку з протистоянням між арабами і жидами. Р. Лендс остерігає, що найменша загроза для святих місць може спровокувати бунт. Якби, наприклад, ізраїльська поліція потребувала очистити Маслинну гору, де відбулося воскресіння Христа, то це було б нездісйсненним завданням, оскільки поліціянти, що не є християнами, не можуть навіть уявити собі психологічного стану людей, які очікують на друге пришестя Ісуса.

Хоч представники ізраїльської поліції запевняють, що їхні формації будуть готові до всяких обставин і, отже, Ізраїль має всі моральні і матеріяльні підстави виступати опікуном над святими для трьох релігій місцями, спостерігачі, однак, є менш оптимістично наставлені. Уряд дотепер нічого не зробив, щоб запевнити головні потреби прибульців, яких чекають щонайменше 6-7 мільйонів. Посадник Єрусалиму Єгуд Ольмерт запропонував заснувати шатрові табори для туристів, а також створити спеціяльні групи поліціянтів для вартування у святих місцях. Однак рішення ще не прийнято щодо жодного з названих питань.

Згідно з опитуванням, здійсненим аґентством Ассошіейтед Пресс, четверта частина дорослих християн у ЗСА вірить, що Ісус вернеться ще при їхньому житті.

Колишній власник трейлерного підприємства з Сиракюзів, Н. Й., відмовився від свого прізвища і став євангелистським проповідником Дейвидом. Він вже чотири роки мешкає поблизу Маслинної гори, серед палестинців, і проводить дні, роздаючи їжу і одежу потребуючим. У вільний час Дейвид шукає дешеві мешкання для американських християн, які також збираться приїхати у Святу Землю.

У СВІТІ

У ПЕКІНІ В СУБОТУ, 11-ГО КВІТНЯ, рпзпочалися переговори між Північною та Південною Кореями. На тих переговорах у неділю, 12-го квітня, вирішено обговорити справу дозволу зустрічей мільйонів родин розділених від закінчення Корейської війни у 1953 році. Чим раз більше зменшуються можливості для багатьох старших корейців побачити своїх рідних з протилежної сторони кордону. Успіх навіть у цьому випадку, аналітики приписують конкретній заяві Південної Кореї, що будь-яка дальша допомога залежатиме в першу чергу від політичних поступок Північної Кореї. Крім того, на згаданих переговорах також порушено справу можливого відкриття консульств

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор: Зенон Снилик

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.co

СТВЕРДЖЕННЯ НАПРЯМНИХ УНСОЮЗУ

Український Народний Союз існує для:
** поширювання принципів братської діяльности;*
** збереження української, української американської і української канадської спадщини і культури;*
** надання своїм членам високоякісних фінансових послуг і продуктів.*
Як братська забезпечена установа, УНСоюз реінвестує свої прибутки для добра своїх членів і української громади.

Воскресіння без очищення?

Великдень, Воскресіння Христове, національно свідомі українці завжди пов'язували і з воскресінням України як незалежної держави. „Христос Воскрес!", вітали один одного у це весняне свято. У відповідь часто чули: „Воскресне й Україна!".

Майже сім років тому вона воскресла. Верховна Рада проголосила незалежність, а народ підтримав це рішення на референдумі. Силою Провидіння камінь від гробу вікового рабства відкочено. Промінь свободи прорізав темряву і вивів Україну назовні.

Але Великдень — це також очищення, без якого не може настати справжнє воскресіння. В Україні традиційно перед цим святом збирають все сміття, що накопичилося за довгу зиму, і спалюють його на вогні. Люди виносять з хати на свіже повітря білизну і одяг, обмивають і обтирають всі предмети, білять і підфарбовують помешкання. З допомогою посту очищають також душу і тіло.

Україна ж подібного очищення не пройшла ні до незалежности, ні після. Зрозуміло, що в неволі й мови не могло бути про „генеральне прибирання", яке передусім означає прихід до влади національно свідомих людей замість проросійських налаштованих комуністів і космополітів. Ймовірність такого „очищення" не підвищилась і після здобуття незалежности. Колишні комуністичні номенклатурники так перефарбувалися, що для багатьох громадян, задурманених попереднім режимом, стало важко відрізнити, де добрі речі, а де сміття. Тому вирішили нічого не викидати і не „спалювати", щоб часом щось добре не пропало.

Проте для багатьох урядовців національна ідея „не спрацювала", як заявив спочатку Президент Леонід Кучма. У зв'язку з цим загальна криза поглиблювалася і невдоволення слабою безхребетною владою зростало. Для багатьох громадян незалежної України, особливо на сході, рабське комуністичне минуле почало здаватися все більш привабливим, бо „була дешева ковбаса" і „на пенсію можна було прожити". 29-го березня ці люди проголосували за Комуністичну Партію України, забезпечивши їй найбільше місць у новій Верховній Раді. Таким чином замість „очищення" відбулося дальше „занечищення", що відкинуло на невизначений час повне воскресіння України.

Вибори виявили й інший вид „сміття" — розпорошеність демократичних сил, які всупереч здоровому глуздові так і не змогли об'єднатися у єдиний блок. Для них уже, здається, настав „обливаний понеділок", який триватиме щонайменше наступні чотири роки. Якщо вони і за цей час не зуміють знайти спільної мови і не спалять „сміття" незгоди, Україні ще довго бути напіввоскреслій.

Проте „чистота" суспільства в демократичній державі, якою Україна намагається стати, залежить передусім від уявлень громадян про неї. Якщо люди не хочуть прощатися зі своїм „сміттям", то нічого не вдієш. З їхньою думкою треба рахуватися. Тут, правда, могли б багато зробити національно-демократичні партії, якби замість політичних міжусобиць розгорнули велику пояснювальну кампанію серед населення. Такий спільний міжпартійний проект об'єднав би їх і створив би для них базу у суспільстві. Однак виглядає, що повсякденна копітка і часто невдячна праця в масах мало кого приваблює. Цікавіше робити політичні заяви і обливати один одного брудом.

Отже залишається надіятися на молодь, яка, виростаючи в нових умовах незалежної хоч і „напівоскреслої" України, здатна краще відрізняти добрі речі від сміття. Але у такому випадку на великий очисний великодній вогонь доведеться чекати ще не один рік.

Євген Дачишин

ВОСКРЕСЛИЙ ХРИСТОС УТВЕРДЖУЄ У ВІРІ

У Св. Євангелії знаходимо дуже просте, одначе повне таємничого духового багатства, оповідання. Розповідає св. Лука (24, 13-35), а потверджує св. Марко (16, 12) про те, як Ісус з'явився на дорозі до Еммауса двом своїм учням.

Були це два прості чоловіки, такі, як усі звичайні люди. Любили вони Ісуса цілим серцем, одначе вповні не розуміли Його посланництва й тому приймали Його в дочасному значенні. Один з них називався Клеопа, й більше про них нічого не знаємо. Вони перші члени Церкви, не враховуючи апостолів та побожних жінок, про яких згадує Святе Письмо. А мабуть, тому, що були такі собі звичайні, подібні до всіх, Ісус з'явився їм, і вони стали заповіддю та прообразом усіх скромних, незнаних членів християнської родини.

Обидва вони були свідками найбільшої драми — страшних мук Христа, і верталися з Єрусалиму додому, до своїх щоденних зайнять, до своєї мозольної людської праці після трагічної події, яка за короткий час вирвала їх з одноманітности селянського будня.

Еммаус — це невеличка оселя, положена на узбіччі узгір'я, звідкіля далеко простягається вид і сягає аж на поля, що положені довкола Яффи. А саме село — це білі хатки, які ховаються в тіні кипарисів і фігових дерев, а на дні крутого яру тече річка.

Найновіші досліди потверджують традиційну ідентичність Еммаусу. Це село було недалеко Лідди, на рівнині Шефеля. Там Юда Маковей розбив грецьку армію. Поза тією причиною до слави, воно може похвалитися криницями з дуже студеною водою, про які згадує талмудська традиція.

Якщо йдеться про віддалення Аммауса від Єрусалиму і пов'язані з тим труднощі дороги, то не так легко з найстарших рукописів виробити собі думку. Справа в тому, що говорять різно про цю віддаль: одні — 110 стадій, інші — 160, а Оригін твердить: 116. Найстарші географічні тексти, як наприклад, „Таблиця" Певтінгера, „Географія" Птоломея, „Подорож прочанина з Бордо" — потверджують цифру 160 стадій, себто 18 миль. Треба припускати, що ентузіястичні учні пройшли за пів дня цю дорогу. Саму ж подію під час неї описує Євангелист Лука так:

„Аж ось того самого дня двох з них ішли в село на ім'я Еммаус, стадій сто шістдесят від Єрусалиму, і розмовляли між собою про те, що сталось. А як вони розмовляли та сперечалися між собою, сам Ісус, наблизившись, ішов разом з ними, але очі їм заступило, щоб вони Його не впізнали. Він їх спитався: „Що це за розмова?" Ті зупинилися, повні смутку. Озвався тоді один з них, на ім'я Клеопа, і каже Йому: „Ти ж бо один, що мешкаєш в Єрусалимі, а не знаєш, що цими днями в ньому сталося?" І Він спитав їх: „Що таке?" Вони ж Йому сказали: „Те, що сталося з Ісусом Назарянином, мужем, що був пророком, могутнім ділом та словом перед Богом і всім народом, та як наші первосвященики й князі видали Його на засуд смертний і Його розп'яли. А ми сподівалися, що це Він той, хто має визволити Ізраїль. До того ж усього ось третій день сьогодні, як це сталось. Деякі з наших жінок пішли були ранесенько до гробниці та, не знайшовши Його тіла, вернулись і нам оповіли, що вони бачили янголів, які їм з'явились і сказали, що Він живий. Деякі ж з наших пішли до гробниці і знайшли так, як жінки сказали, Його ж вони не бачили" (Лука 24, 13-25).

На те Він сказав до них: „О, безумні й повільні серцем у вірі супроти всього, що були пророки оповіли! Хіба не треба було Христові так страждати й увійти у славу Свою?".

І, почавши від Мойсея та від усіх пророків, Він вияснював їм те, що в усім Писанні стосувалося до Нього...

А коли вони наблизилися до села, куди йшли, Ісус удав, що хоче простувати далі. Воно ж напологали, кажучи: „Зостанься з нами, бо вже надвечір, і день уже похилився".

І він увійшов, щоб зостатися. І от, як Він був за столом з ними, взяв хліб, поблагословив, і розламавши його, дав їм. Тоді відкрилися в них очі, і вони Його впізнали. А Він зник від них. І казали вони один до одного: „Чи не палало наше серце в нас у грудях, коли Він промовляв до нас у дорозі та вияснював нам Писання!" (Лука 25-32).

І в тому самому часі удвох вони вибралися знову до Єрусалиму. Там вони застали одинадцять зібраних з їхніми товаришами й усі потвердили, що „Христос справді воскрес і з'явився Симонові" (Лука 24, 34).

А ці двоє, що прийшли з Еммаусу, розповіли їм про свою зустріч і що впізнали Його при „ламанні хліба".

Предивно віддав красу цієї події Рембрандт у малій картині: повна тіні кімната, тільки з постаті Христа промінює світло. Посередині порожнього стола, на гладкій скатерті, лежить хліб, який в дуже короткому часі набере сакрального характеру. Ісус молиться, й тоді відкривається в душах учнів велика Правда... І мистець підхопив момент, коли один з учнів хоче відійти, а другий — рухом показує свій подив. Дивлячись на картину, ви відчуваєте, що за хвилину ця, променююча світлом, постать зникне, але її невидима присутність буде в майбутньому такою очевидною реальністю, що назавжди залишиться в серцях це тепло, яке огортало вірних тоді, коли до них говорив.

Чи не горіння сердець не є якраз знаком Його присутности? Саме воно спонукало мучеників віддати своє тілесне земське життя в ім'я чогось більшого, тривалого, вічного. Воно буде насичувати й підтримувати серця великих містиків у їхніх героїчних змаганнях, у драматичних, а при цьому мовчазних терпіннях. Воно жевріє в серці найнужденнішого із віруючих, який, прийнявши Хліб Життя, відчуває, що його душа стає сильнішою, гарячішою, великодушнішою.

Впродовж віків визнавці Христа різними словами будуть старатися окреслити цю присутність. Фекамп називає її „невидимим гураганом любови", св. Тереса з Лізіє — „пропастю, що її глибини не можна зміряти", а св. Павло каже: „Живу вже не я, а живе Христос у мені" (Гал. 2, 20).

Вже майже дві тисячі років тому говорили люди про Його присутність, як про певну, безмірну дійсність, що Ісус залишився тією живою, тілесною істотою, яку інші людські істоти так дуже любили.

Багато років пізніше велике число інших людських істот любили Його такою самою сердечною і живою любов'ю. Згадати б про св. Тересу з Авілі, св. Гертруду, св. Франціска з Асижу, св. Бернарда, який говорить до Христа: „Ти є мені ближчий, як я сам собі", а Кльодель каже, що Христос є: „Хтось, хто є в мені більше, як я сам". Дехто міг би закинути, що тут уже не факти, а радше метафізика, одначе коли тисячі жінок і чоловіків, зрівноважених, розсудливих, розумних стверджували, що Ісус є для них завжди живою особою — це не метафізика, а факт.

Ісус, у хвилині, коли зник з-перед очей вірних, сказав слова, якими св. Метей закінчує свою Євангелію: „Отож Я з вами по всі дні, аж до кінця віку" (Матей 28, 20).

Продовж тридцяти місяців, коли тривала Христова діяльність на землі, Він приготовляв людей, які мали зостатися після Його смерти, вчив їх, організував, передавав їм усе найкраще із своєї душі. І їхнім завданням було дати свідоцтво тому Світлу, яке одержали від Нього. І те завдання вони виконали.

Історія живого Бога продовжується в історії Його Містичного Тіла. Душа, що її оживляє Христос своєю присутністю, триває в історії великої дійсности, яка вписана в серце віків, в історію Церкви Ісуса Христа.

Ольга Дучимінська

Великодня легенда

На хресті вмирав Христос. Умирав за людей, які розіп'яли його... Страждальна Мати дала свого єдиного сина на смерть, за велику визвольну ідею, а сама під хрестом вмирала з болю і розпуки...

Висів на хресті наго, на посміх людям.

Побачив павук наготу Христа і завстидався. Завстидався за людей, які у своїй злобі не дають себе перевищити. Серце малого павука здригнулося, і він почав чимборше ткати срібну павутину довкола бедер Христа. І обтулив святе, зболіле тіло Христове ніжною тканею.

Недалеко хреста, на якому вмирав Бог, стояла червона лілея. Пишалася своїм яскравим і струнким билом. Коли побачила вмираючого Христа зі спаленими спрагою устами, добула з глибокої комори своєї чаші краплю солодкого меду. Попросила бджілку, щоби носила цей мед на спалені губи Христа, які жовнір напував жовчю. І відітхнув Христос від покріпляючої краплини меду, яку лілея добула зі своєї комори, а бджілка носила до губ Христа.

* * *

Надлетів жайворонок. Із дзюбка полилася слава Творцеві, але глянув і пізнав Бога на хресті у людських муках...

Побачив тернову корону Короля королів... Колючки вбивалися в тіло, а струйки пливучої червоної крови писали по чолі на обличчі біль, який шматував Бога-чоловіка. Легенько спустився, сів на корону і своїм дрібним дзюбком почав обломлювати колючки тернини,які не тільки були вбиті в тіло Христа, але і в серце страждальної Матері... І почав крилатий співак видовбувати терня зі святих ран, а Мати-страдниця благословила малу пташку, в якої було більше серця, як у людей, які прибили його на хрест за науку, повну любови.

Сонце підійшло вже високо і розсипало довкола гаряче полум'я південної жари. Надлетів бистрий орел та побачив святу голову, похилену болем і втомою від горячі та духоти розпаленого повітря. І в серці короля птахів піднявся бунт. Чом люди вбивають свої пророків, своїх богів-королів? І розложив свої широкі крила над головою Христа та захистив його від гарячої полумини сонця.

А з півночі, з-під високих гір, які свої вершки кутали в опалеві мряки, прийшла дівчина у вишиваній сорочці і в намисті. Несла вінок зі золотого колосся, і червону васильку. У стіп Христа зложила вінок і васильком закосичила хрест. Хотіла улегшити біль розп'ятого квітками і щирим серцем...

День клонився до заходу, спека гасла.

Павук скінчив роботу і дивився на свою срібну ткань довкола бедер Христа.

— лілея плакала вечірніми росами —

— пчілка сиділа у вулику сумна —

— буйний орел відлетів з жахом перед злобою світу —

— дівчинка з далекої півночі стояла з розпукою в серці... Червоне намисто розсипалося **кривавими** сльозами —

— Мати-страдниця стояла під хрестом, заніміла з болю, —

— а Христос тихо, склонивши голову, віддав духа Богові!

* * *

Чорні клуби хмар покрили небо, затінили сонце, пітьма впала тяжкою опоною на цілий світ... Гуділи громи, горіли блискавиці... Здригнулась земля осіннім листком, дрижала вся природа і заридала бурею!

Бог-чоловік помер!

* * *

Павук захистив себе під дерев'яним раменем хреста, на якому умер Христос. І дотепер тче по кутках свою ніжну ткань. А в нагороду дав йому Бог у виконанні таку ніжність і мистецтво, що ніхто йому не дорівняє.

Малого співака захистила грудка землі, до якої припав з острахом, і до сьогодні вона захищає його, і він під нею в'є своє гніздо.

А буйний орел полетів у високі верхи і там, перед розшалілою бурею, захистили його скелі. Там він і досьогодні кладе гніздо своє.

Лілейка побіліла з грози. Коли рано сонце вставало, зціловувало срібні роси з її блідних лиць. Вона так і лишилася назавше білою і стала символом невинности.

А дівчина з-під високих гір у вишиваній сорочці і з пірваним намистом не відступала від Хреста. Хай світ валиться, земля дрижить, хай сонце згасне — вона не лишила Христа, ні його святої Матері.

Душу її заповнила велика любов до ідеї, за яку вмер Христос, і терпіння, яке мало принести спасіння і їй. І сьогодні над нею хрест і криваві сльози — але в душі в неї великі скарби: витривалість і віра в майбутнє, у воскресіння!

* * *

І настав ясний ранок. Тіла не хресті вже не було. Спочило в гробі. Було тихо і святочно.

* * *

А третього дня природа грала і раділа: Христос Воскрес!

(Із збірки „Сумний Христос").

Улас Самчук

Великодньої ночі

(З роману "Ost")

II

Десь трохи далі, в цьому малому просторі — Мар'яна. Вона сьогодні втомлена: у неї болять рамена, болять м'язи ніг, болять крижі. Ось вона побувала у Василька. Він уже чистий, рум'яний... Розстелила йому білу постіль.

— Маєш, Васильку, спати! — каже воно спокійно. — Ми тебе розбудимо — не бійся!

— Нііії! Я не хооочу! — марудить Василько, його очі зовсім сонні, бо сильно він за цей день зробив кроків!... А Мар'яна його не слухає, відчиняє вікно, впускає свіже повітря, хвилину дивиться на півтьму саду, чує там десь гавкіт Кудлая, зачиняє вікно знову.

— Спи, спи! — каже Мар'яна і виходить.

В себе Мар'яна застає святу ніч. Ось вона йде їй назустріч та заповнює всі місця довкруги. Є це сильне і п'янюче вино. Тисячоліттями вистоювалося воно в найглибших сховищах людських душ. Добро, святість, гріх і кара — драма, в якій Бог і Антихрист грають головні і вічно ті самі ролі. І ось наближається момент, коли Бог, якого ми розп'яли, має воскреснути, бо як може бути, щоб перемогло зло? „Да воскреснет Бог, і расточаться вразі єго". З нутра, з душі, з крови і всього тіла, з болем вириваються дияволи. Як багато зла сидить у кожній краплині чистої сльози! І навпаки. Як багато святости в кожному ударі живої крови!

Одинокий Іван не має з собою ніяких покищо суперечок. Він ось виконав, що від нього вимагалося, і лежить — довгий, випростаний, руки під потилицею, обличчя, мов цегла, з дірами замість очей, що вигоріли від надмірного сонця і вітрів.

— Давно я вже не святкував цієї ночі дома, — каже він до Мар'яни, і здається, що він щось десь у просторі за собою шукає, але слова його самі говорять: — Але ж, кажу тобі, весна! От весна! На додаток уже сходить овес! — Іван поворушився, і під ним заскрипіла стара канапа, а Мар'яна додала: — Вже розцвітають черешні!

В цих словах спокійне, але глибоке здивування. Зір Івана впирається в стелю, уста скривились в усмішку.

— А знаєш, Мар'яно? Має прибути Таня... — каже він крадькома. Вирвалось. Нічого не вдієш.

— Таня? — викликує Мар'яна, і очі її глянули на того твердого мужа. — Коли?

— Цієї ночі, — через усмішку падає кілька слів, але Мар'яна вже метушиться, вже кидається на кам'яні груди чоловіка, цілує шорсткі його уста, а йому від того робиться так добре, що хочеться хоч раз добре крикнути від захоплення.

І нагло, наче постріл серед тиші, з кухні викрик Омелянчихи:

— Рятуууйте!

Викрик і тиша. Іван з місця зірвався — і до дверей. Мар'яна зблідла і заніміла. В ту саму мить вона почула з передпокою гостре:

— Руки вверх! — І коли вибігла за двері, побачила Івана з піднятими руками. В коридорі, в темноті, тупіт, викрики і зненацька — постріл. З кухні вдиралися озброєні люди, що швидко заповняли всі кімнати. Не можна зорієнтуватися, що саме діється. На Івана накинулось кілька, починається боротьба — і по часі він уже має зв'язані руки за спиною. Те саме сталося з Андрієм. Появилося світло, ввели старого Григора. З сіней хтось крикнув: „Сюди їх!" — і по короткій метушні всіх Морозів з Васильком вивели до сіней, а потім до льоху.

В льоху душно й півтемно. На одному з засіків приліплено шматок свічки, що лишилась від страсти. Старого відразу забрали до заднього переділу на яблука і почали питати: „Гавари, гдє деньгі?" Старий мовчав. На нього найшла байдужість. Недогарок свічки, що коптить у лівій руці напасника, освітлює бліде, заніміле, з запалими щоками і зсунутими бровами обличчя старого. Шорстке, з чорними вусами обличчя нахиляється до самих очей Григора, погляди на хвилинку зустрічаються, з перекривлених від злости уст грабіжника виривається охрипле:

— Ууу! Проклятий! Буржуй! Кажи, де твоє золото?

Старий мовчить, очі його дивляться недорозуміло.

— Де твої гроші? — викрикує напасник і зненацька б'є Григора кулаком в обличчя. Старий падає на поперечну засіка, напасник з лютістю накидається на нього і товче його чоботом у бік.

— А! — сопе він через зуби. — Мовчиш? Дуко! Ми з тебе вичавим твоє золото!

— Перестань! — раптом озивається з другого переділу Іван. — Мене питай, чортова душе! — Іван зривається з місця, на нього накидаються троє, валять його з грюкотом на землю!

— Рятуууйте! — викликнула Омелянчиха. Іван лежав уже на долівці, і його обличчя тиснули до вогкої і холодної землі. Двоє грубих колін упиралися в його спину.

— Кажи, де золото! — шипіло над його головою.

Андрій робить намагу допомогти братові. Міцний удар в зуби валить його на долівку. Тупіт, викрики, входять і виходять якісь люди, стогони, на зацвілих стінах балухаті тіні.

Це триває. Час біжить швидко. Потім усіх Морозів і навіть Василька в'яжуть, затикають ганчір'ям роти, гасять світло і лишають їх самих.

— Сматрі — єслі кто попробует вийті... — почули вони останні слова.

В льоху робиться тихо і темно. З подвір'я доноситься тупіт ніг і копит, притишений гамір, клапання коліс возів, окремі вигуки. Морози все це чують, думка шалено працює. Іван пробує угадати час, пам'ятає, що мали прибути Таня, і думає, що кожної хвилини вона може з'явитися. Щоб порушити тишу, він починає грюкати ногами об дошку засіка. Нарешті на дворі затихло, і гавкіт Кудлая вказує, куди ті подалися.

І раптом десь там, з боку саду падає постріл. Всі ув'язнені насторожені, а Іван та Андрій з усіх сил намагаються звільнити свої руки. Це Таня. Це, напевно, вона, — мигцем пробігає думка. Недовго — і весь двір заповнюється кінським тупотом. Чути — біжать люди.

— Стой! Стой! — Бах! Хтось біжить до дверей, до кухні.

(Закінчення на стор. 7-ій)

Христос Воскрес!

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ

вітаємо щиро

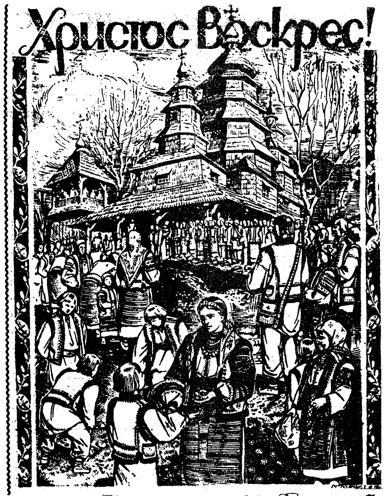
всіх наших Членів та Прихильників

бажаємо їм

Веселих Свят! – Христос Воскрес!

та дякуємо їм за кожночасну підтримку.

ПРЕЗИДІЯ УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ!

НАЧАЛЬНИЙ ПЛАСТУН ЛЮБОМИР РОМАНКІВ

вітає

ІЄРАРХІВ І ДУХОВЕНСТВО УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ, ГОЛОВНІ ПЛАСТОВІ ПРОВОДИ, КРАЙОВІ ПРОВОДИ, УСІХ ПЛАСТУНОК І ПЛАСТУНІВ, РІДНИХ, ПРИЯТЕЛІВ, ЗНАЙОМИХ Й УВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

З нагоди Світлого Празника Христового Воскресіння

Екзекутива і Рада Директорів Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, шле щирий привіт і святочні побажання нашим Жертводавцям і Добродіям, Організаціям й Установам, Членам ЗУАДК-у, Ієрархії Українських Церков та всьому Українському Народові у вільній Україні.

Нехай Всемогучий Бог обдарує усіх щедрими ласками, добром і всякими благодаттями.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Екзекутива ЗУАДК-у

United Ukrainian American Relief Committee, Inc.
1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111
Tel.: (215) 728-1630 • Fax: (215) 728-1631

Радісних, Щасливих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Шановним Гостям, Співпрацівникам і всім членам УНСоюзу

— бажає —

Управа Союзівки

Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ" у НЮАРКУ, Н. Дж.

SELF RELIANCE (NEWARK, NJ) Federal Credit Union

734 Sandford Avenue, Newark, New Jersey 07106

TEL: (973) 373-7839 http://www.selreliance.org FAX: (973) 373-8812

ХРИСТОС ВОСКРЕС

Вельмишановним членам та всій українській громаді щирі побажання радісних і щасливих свят Воскресіння Христового

СВІТОВИЙ КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ

з нагоди великих свят

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

засилає найкращі побажання

ВЕЛЬМИДОСТОЙНОМУ ПРЕЗИДЕНТОВІ ЛЕОНІДОВІ КУЧМІ

Ієрархам національних Церков України і діяспори, членам Уряду, Верховній Раді та дипломатичним представникам України за кордоном.

Всім нашим Крайовим Проводам, складовим організаціям, українському народові в Батьківщині та в усіх країнах нашого поселення.

Хай Воскресший Христос дасть нам сили, здоров'я та витривалости у дальшій праці для добра нашого народу тут, та Незалежній Українській Державі.

Христос Воскрес!

ПРЕЗИДІЯ СЕКРЕТАРІЯТУ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ УКРАЇНЦІВ

д-р Д. Ціпивник — Президент

інж. Я. Соколик — Генеральний Секретар

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

вітає щирим

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВСЕЧЕСНЕ ДУХОВЕНСТВО УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ, УПРАВИ ТА ЧЛЕНСТВО ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ І ВСІХ СВОЇХ ЧЛЕНІВ, ПРИЯТЕЛІВ ТА ЛАСКАВИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ

2 East 79th Street • New York, N.Y. 10021 • (212) 288-8660

ЩАСЛИВИХ ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

Величним і Радісним

„ХРИСТОС ВОСКРЕС"!

— вітаємо —

Родину, Приятелів, Знайомих по обидвох боках Океану

Ярослава, Зенон, Христя СНИЛИКИ

Із світлим празником

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

всього добра, зокрема здоров'я Родині, Приятелям та Знайомим

— щиро бажає —

ВОЛОДИМИР БАРАГУРА із сім'єю

Дирекція Українського Народного Дому в Ню Йорку

усім Уділовцям, Установам і Організаціям, які мають у УНДомі свої постійні домівки, всім, що користуються із заль УНДому і всій Українській Громаді Ню Йорку

— бажає —

Веселих Свят

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО!

140-142 Second Ave., New York, N.Y.
(212) 529-6287

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

з нагоди

ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ

і радісного

ВОСКРЕСІННЯ УКРАЇНИ

засилає найщиріші побажання ВЕСЕЛИХ СВЯТ всім Центральним Українським Організаціям, Проводам і членству Відділів УККА та всьому вільному Українському Народові!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Крайова Екзекутива і Крайова Рада УККА

203 Second Ave.
New York, N.Y. 10003

З празником

Воскресення Христового

Веселих та Щасливих Свят

рідні, друзям та знайомим

щиро бажають

ВАРКА, ЯРЕМА ЛЕВ та ЯРЕМА АНДРІЙ БАЧИНСЬКІ

Ню Йорк, Н.Й.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Веселих і радісних свят Воскресіння Христового

шановному Професорові, колишнім Учням та всім Зальцбуржанам

— *бажає* —

КОМІТЕТ ЗАЛЬЦБУРЗЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

Наступний З'їзд відбудеться 10 — 12-го вересня 1999 р. на СОЮЗІВЦІ

Ієрархам Українських Церков, Пластовим Капелянам, Головній Пластовій Раді та Булаві, Станичним Пластовим Старшинам і Радам, Добродіям Пласту, Батькам Пластової Молоді, членам Пластприяту, Приятелям Пласту, усім пластункам і пластунам, усім українцям на батьківщині та в діяспорі

кличуть

ХРИСТОС ВОСКРЕС

і бвжають

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

КРАЙОВА ПЛАСТОВА РАДА
і
КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА в ЗСА

Українцям у цілому світі щирий Великодній привіт

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

пересилає

ПРЕЗИДІЯ ФУНДАЦІЇ ПРИЯТЕЛІВ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ

71 Collinwood Road, Maplewood, N.J. 07040

Центральна Управа, Відділи і все Членство Організації Державного Відродження України (ОДВУ)

— *вітають* —

з Великим Празником

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Український Нарід на рідних землях і всіх Земляків наших, розкинутих долею по різних країнах світу, вітають Ієрархію Українських Церков в Україні і діяспорі, Президента України ЛЕОНІДА М. КУЧМУ, УРЯД України і Державно-творчих Депутатів Українського Парляменту — Української Верховної Ради, Центральні Проводи і Членство політичних і громадських організацій в Україні і діяспорі, а в тому проводи й членство ІСНО, Фундацію ім. О. Ольжича, жіночу організацію ім. О. Теліги, організацію „Зарево" в Україні.

Зокрема вітають і пересилають сердечно-дружній привіт з Воскресенням Христовим к. Президентові УНР і голові Проводу Українських Націоналістів Миколі В. Плавюкові і членам ПУН, а разом із тим бажають успіхів у всіх заходах для об'єднання національно-державницьких сил у ділі відбудови і закріплення Української Соборної Самостійної Держави.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Щирі побажання Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

пересилає

усім своїм Членам, Симпатикам, Прихильникам, Спортовій Централі УСЦАК, Братнім Спортовим Товариствам та всьому Українському Громадянству

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВОГО КЛЮБУ в Ню Йорку

З Празником

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

— *сердечно вітаємо* —

Ієрархів і Духовенство Українських Церков, Головну Пластову Раду і Булаву, Крайову Пластову Раду і Старшину, Членів Пластприяту, Дирекцію Пластової Фундації, Батьків Пластової Молоді, Виховників Пластової Молоді, Пластунів і Пластунок та ціле Українське Громадянство міста Ню Йорку.

Христос Воскрес!

Станична Пластова Старшина
Управа Гуртка Пластприяту
Осередок Праці УПСеніорів і
Старшого Пластунства в Ню Йорку

КРАЙОВА УПРАВА СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В АМЕРИЦІ

— *бажає* —

Ієрархам Українських Церков, Світовій Управі СУМ, всім Управам Осередків та Булавам Відділів Юнацтва СУМ, членам і прихильникам та Українському Народові в Україні і в діяспорі радісних Свят Світлого Воскресіння Христового!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! — ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

За Крайову Управу СУМ:

Юрій Наконечний — Голова

Петро Косцьолек — Секретар

РАДІСНИХ СВЯТ

Христос Воскрес!

Христос Воскрес!
Веселих Свят
Воскресіння Христового
всім в Україні й в діяспорі
бажає
Іван Пригода з родиною

Український Хор „ДУМКА“
в Ню Йорку
бажає
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Дорогому Членству та цілій Українській Громаді і при цій нагоді складає щиру подяку за довголітню підтримку і співпрацю.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

З нагоди
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
Батьківський Кружок
Школи Українознавства
ОУА Самопомочі
бажає
Дирекції, Учителям та Батькам
багато щастя, радости та потіхи з дітей.
SCHOOL OF UKRAINIAN STUDIES
215 East 6th Street, New York, N.Y. 10003. (212) 533-0750

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Професорам, Студентам УВУ, Меценатам, Добродіям і Жертводавцям на Фундацію Українського Вільного Університету, Духовенству Українських Церков, Установам, Молодечим і Студентським Організаціям та всьому Українському народові у Вільній Україні і на чужині

— бажає —

УПРАВА ФУНДАЦІЇ
УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ

Ukrainian Free University Foundation, Inc.
43 St. Marks Place, New York, N.Y. 10003

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!
УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА
ПАРАФІЯ „ВСІХ СВЯТИХ“
206 Схід, 11-та вул. в Ню Йорку
всіх Парафіян, Прихожан і Прихильників
сердечно вітаємо з
Світлим
ВОСКРЕСІННЯМ ХРИСТОВИМ!
о. **Андрій Кулик** — парох
Петро Плісак - голова парафіяльного уряду

ВЕЛИКОДНІЙ ПРИВІТ І
ПОЗДОРОВЛЕННЯ З ЛЮРДУ

Як Христос Воскрес по смерти —
Триденної в гробі,
Так Воскресла наша Церква
І Україна безсмертна,
По Божій подобі.
Так воскреснуть в своїм тілі —
З мертвоти-зотління,
Наші предки в Україні,
Що служили батьківщині —
В надії на воскресіння,
Життя вічне і спасіння,
В небеснім краї.

L'Abbe Pryjma Wasyl
8 bis, rue de l'Ukraine
65100 LOURDES — France

Христос Воскрес!
Веселих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Головній Управі Самопомочі, Дирекції Кредитової Кооперативи Самопоміч в Ню Йорку, членам Відділу, Клюбові Сеньйорів, учителям Школи Українознавства при Самопомочі в Ню Йорку

бажає
УПРАВА
ВІДДІЛУ САМОПОМОЧІ

ПЛАСТОВА ФУНДАЦІЯ В НЮ ЙОРКУ
з нагоди
ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ
щиро вітає своїх Членів, Українську Громаду, а зокрема Пластові Проводи, Управу Пластприяту, всіх Фундаторів, Добродіїв та Жертводавців
Христос Воскрес!
ДИРЕКЦІЯ ПЛАСТОВОЇ ФУНДАЦІЇ в НЮ ЙОРКУ
Адреса: Plast Foundation, Inc., 144 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!

З радісним Празником
Христового Воскресіння
Рада Директорів, Управа та працівники

Федеральної Кредитової
Кооперативи
САМОПОМІЧ
В НЮ ЙОРКУ

вітають своє членство, приятелів та всю українську громаду та бажають всім

Радісних Великодніх Свят!

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА
АКАДЕМІЯ НАУК у ЗСА
щиро вітає
З ВЕЛИКОДНІМИ СВЯТАМИ
ієрархів Українських Церков, Голів Християнських Об'єднань, Українські Наукові Установи, Українські Організації, Членів Академії і Членів її Фундації, Прихильників Української Вільної Науки і все українське громадянство.
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
УПРАВА УВАН у ЗСА
206 West 100th St., New York, N.Y. 10025

Христос Воскрес!

Із світлим Празником Воскресіння Христового нашим членам, прихильникам і всьому громадянству добра, радости, сили і завзяття
бажає
Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч“ в Джерзі Сіті

SELFRELIANCE UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION
NEW JERSEY BRANCH
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07306
(201) 795-4061

Українська писанка —
всім радість велика. Наші
діти їх красять, святять,
ними гордяться.
Де в родині пишуть писанки, там в родині згода.
Христос Воскрес!
З нагоди
Святого Воскресення
бажаємо Всім
Веселих Свят

МИРОН СУРМАЧ з родиною
і сестра ЯРОСЛАВА

Христос Воскрес!

Дирекція і службовці
Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч“
у Філядельфії
бажають всім своїм теперішнім і майбутнім членам
Веселих Свят
Воскресіння Христового,
багато щастя, здоров'я і добробуту.
Рівночасно просимо не забувати, що лише у своїй установі ви можете дістати повну і чесну обслугу, найвищу дивіденду і найнижчі опроцентування на позичках

UKRAINIAN
SELFRELIANCE FEDERAL CREDIT UNION
1729 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111
Tel.: (215) 725-4430 • Fax: (215) 725-0839

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

бажає **КОМІТЕТ ФЕСТИВАЛЮ церкви св. ЮРА в НЮ ЙОРКУ**

ПРИЙДІТЬ на
УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ 15, 16, 17-го ТРАВНЯ 1998 р.

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Покупцям, Знайомим – бажають
ЮЛІЯН і МАРІЯ БАЧИНСЬКІ
ВЛАСНИКИ EAST VILLAGE MEAT MARKET, INC.
139 Second Avenue *(bet. 8 & 9 Streets)* ■ **NEW YORK CITY** ■ **Tel.: (212) CA 8-5590**

УКРАЇНСЬКИЙ ОСВІТНЬО-КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

бажає

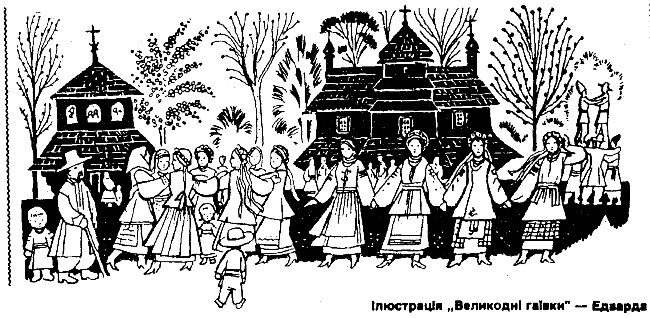
Радісних Свят Воскресіння Христового

Українському Народові в Україні і всім, Вельмишановним Митрополитам, членам і прихильникам Українського Освітньо-Культурного Центру найщиріші побажання міцного здоров'я, щастя, радости, всього добра і щедрих Господніх ласк.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Дирекція УОКЦ
Президент, **МИКОЛА ЛЮТИЙ**

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Ілюстрація „Великодні гаївки" — Едварда Козака.

РОДИНІ, ДРУЗЯМ І ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

— бажають —

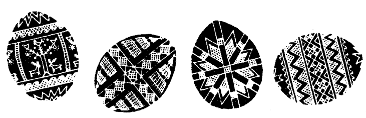
БОГДАН ГІРНЯК з РОДИНОЮ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Родині, Знайомим і Приятелям

— бажає —

д-р Клементій і Ольга Стефанія РОГОЗИНСЬКІ

РАДІСНИХ СВЯТ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПАЦІЄНТАМ І ЗНАЙОМИМ

— щиро бажають —

д-р ЛЮБОМИР і ОКСАНА КУЗЬМАКИ з родиною

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
У Світлий День
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

найкращі побажання веселих та щасливих свят
Родині, Приятелям, Знайомим і всьому Українському Народові на рідних землях
у вільній, незалежній воскреслій Україні

— *пересилає* —

д-р Любомир ВОРОХ з дітьми: Любославом, Андреєю і Татіяною

ТОВАРИСТВО НАЩАДКІВ СЛАВНОГО ВІЙСЬКА ЗАПОРОЗЬКОГО НИЗОВОГО

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОЇСТИНУ ВОСКРЕС!

БРАТСТВО НАЩАДКІВ ЗАПОРОЖЦІВ

бажає
всім нашим братам самих найкращих козацько-традиційних ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ!

БОГ — ГЕТЬМАН - УКРАЇНА

Society of Descendants of the Zaporozhian Kozaks
1730 North Lynn Street, Suite A-33
Arlington, Virginia 22209

ЗІ СВЯТАМИ ВОСКРЕСЕННЯ ГОСПОДНЬОГО

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ, БАГАТО РАДОСТИ, СОНЦЯ Й УСПІХІВ СВОЇМ ЧЛЕНАМ, ПРИЯТЕЛЯМ, СИМПАТИКАМ ТА ДРУЖНІМ КЛЮБАМ

складає

УПРАВА КАРПАТСЬКОГО ЛЕЩЕТАРСЬКОГО КЛЮБУ

ВІТАЄМО
усіх наших клієнтів, співпрацівників, друзів

З ВОСКРЕСІННЯМ ХРИСТОВИМ!!!

Бажаємо усім здоров'я, добробуту, гарного весняного настрою

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

OKSANA INTERNATIONAL — LVIV EXPRESS SERVICES

Запрошуємо до нас

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

З Воскресним сином Бога
Радіймо всі нині
З ним воскресла воля, правда
В нашій Україні.

Господньої сили, віри
Незміг ворог вбити
Він воскрес на Україні,
Щоби з нами жити!

З днем Великодня
бажаємо
нашій родині в Україні, село Данильче, Рогатинщина, рівнож нашій родині в ЗСА і всім українцям по цілому світі доброго здоров'я, щастя, смачної паски, яйця і ковбаски.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОЇСТИНУ ВОСКРЕС!

МИКОЛА ГОРІШНИЙ з родиною
Линдгост. Н. Дж. 1998

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих та щасливих свят всім рідним, приятелям і знайомим

бажають

д-р СЛАВА і д-р ЮЛІЯН ЗАЛІЗНЯКИ
Рочестер, Н.Й.

Христос Воскрес!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Зі світлим Святом Христового Воскресіння щиро вітаємо український народ в Україні й в Діяспорі, вітаємо жертводавців на „Фонд виміни студентів поміж Україною і ЗСА" та складаємо для всіх щиру подяку за пожертви; зокрема вітаємо українську Громаду в Норт Порті, у Веніс і околицях та сердечно бажаємо всім радісних і щасливих Свят!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОЇСТИНУ ВОСКРЕС!
ВОСКРЕСЛА УКРАЇНА!

ДВОЯКИ Катруся і Степан з дітьми та внуками

„САМОПОМІЧ" (Н. Дж). Федеральна Кредитова Кооператива

та „Самопоміч", об'єднання Українців в Америці відділ в Пассейку

ЩИРО ВІТАЮТЬ СВОЇХ ЧЛЕНІВ та цілу УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКУ ГРОМАДУ

із

СВЯТОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ!

SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION

CLIFTON (PRINCIPAL) OFFICE
851 Allwood Road
Clifton, NJ 07012
(973) 471-0700
FAX: (973) 471-4506

PASSAIC OFFICE (973) 473-5965 · WHIPPANY OFFICE (973) 560-9585 · ELIZABETH OFFICE (908) 298-5554

Toll Free: 1-888-BANK UKE

Христос Воскрес!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Родині, Приятелям і Знайомим

— *бажають* —

ІРИНА і ЯРОСЛАВ КУРОВИЦЬКІ

Ню Йорк, Н.Й.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТІВКА в НЮ ЙОРКУ

— вітає—

всіх своїх Членів і все Українське Громадянство

зі Світлим Святом ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

та бажає їм
МИРУ, РАДОСТИ, ЩАСТЯ і ЗДОРОВ'Я

ДИРЕКЦІЯ

Головна Канцелярія: 215 2nd Ave., N.Y., N.Y. 10003 Тел.: (212) 533-2980
Філія: 35 Main St., South Bound Brook, N.J. 08880 Тел.: (908) 469-9085

З Воскресенням Христовим поздоровляємо всіх наших теперішніх та будучих Покупців на новому місці.

Фірма „АРКА"

26 Перша Авеню, ріг 2-ої вул., в Ню Йорку
ARKA CO, 26 First Ave., New York, N.Y. 10009
Phone: (212) 473-3550

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

1-ий УКРАЇНСЬКИЙ Федеральний Щадничий Банк „ПЕВНІСТЬ"

передає найщиріші вітання та побажання
Веселих і Щасливих Свят Христового Воскресіння

Ієрархам, Духовенству та Вірним Українських Церков, Проводам і Членам Українських Товариств, Організацій та Установ, Працівникам і Членам Банку „Певність" та Всім Українцям на Рідній Землі і на Поселеннях

1-st Security Federal Savings Bank
936 N. Western Ave., Chicago IL 60622
Tel.: (773) 772-4500

філії:
7918 Busleton Ave., Philadelphia, PA • 5670 Milwaukee Ave., Chicago, IL • 820 N. Western Ave., Chicago, IL
2166 Plum Grove Rd., Rolling Meadows, IL

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОСКРЕСНЕ УКРАЇНА!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Веселих Свят
Воскресення Христового!

Українському Духовенству, Організаціям, ВШановним Клієнтам і Знайомим

щиро бажає

ЮРІЙ ВАСИЛЕНЮК і доня МАРУСЯ

власник

Української Крамниці

ASTORIA MEAT PRODUCTS INC.

35-09 Broadway (між 35-36 вул) · Long Island City, N.Y. 11106 Tel.: (718) 726-5663

«ГАМАЛІЯ» Подорожне Бюро

БАЖАЄ

Вам і Вашій родині тут, на чужині, та в Україні

Веселих Свят Світлого Воскресіння Христового

Володимир Жила

ФАКТ ЛИШАЄТЬСЯ ФАКТОМ

„Акція 'Вісла': документи", переклад з польської Івана Сварника, впорядкування і редакція Євгена Місила, Українознавча Бібліотека НТШ, число 8, Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові, Фундація Українського Вільного Університету в ЗСА та Фундація Дослідження Лемківщини в Америці, Львів — Ню Йорк, 1997, 564 стор.

Рецензована книга „Акція 'Вісла': документи" — це широкий фактаж, що всесторонньо сприяє з'ясуванню проблем депортації автохтонного українського населення з теренів сучасної Польщі. Книга містить 241 документ. Переважну частину матеріялів складають документи Оперативної Групи (ОГ) „Вісла", організованої з метою виселення українців і ліквідації українського підпілля. Решта документів походить з центральних і місцевих політичних, військових і адміністративних інституцій, що брали участь у цій операції.

Не зважаючи на те, що документи були розпорошені по різних архівах, вони дають змогу відтворити рішення, що приймалися на різних етапах акції.

Хронологічно документи змальовують події від січня до вересня 1947 року, тобто від початку приготувань до виселення українців аж до їх виселення і ліквідації підпілля. Територіяльно документи висвітлюють перебіг „Акції 'Вісла'" на терені Краківського, Ряшівського і Люблінського воєводств та оселення українців на території північних і західніх воєводств Польщі.

Доповненням підбору документів є додатки, що містять перелік місцевостей, охоплених акцією виселення, перелік транспортів з виселеним населенням, організаційні структури ОГ „Вісла" та Української Повстанчої Армії в Польщі.

Підбір документів у книзі є справою дискусійною і до певної міри суб'єктивною. Євген Місило прагнув висвітлити всі основні аспекти „Акції 'Вісла'", але там, де це не було можливим, він вживав їх лише для визначення проблеми.

Упорядник вважає, що поєднання рішення про примусове виселення українського населення на колишні німецькі землі західньої і північної Польщі зі смертю генерала Кароля Свєрчевського тепер є дуже сумнівним. Тепер, до речі, щораз частіше говориться, що рішення про виселення було прийняте значно раніше як 28 березня 1947 року та що винних у вбивстві можливо треба б шукати деінде.

У політичних умовах, що склалися після липня 1944 року, встановлення взаємоприйнятого державного кордону Польщі з СССР, що спирався б на етнографічні границі та був би основою для здійснення цілковитого обміну населенням на підставі абсолютної добровільности, було практично нереальним. Встановлений кордон не задовільняв ні поляків, ні українців тому, що він проходив в основному вздовж т.зв. лінії Керзона та відділив від Польщі землі, які були захоплені поляками шість століть тому та, на їх думку, становили невіддільну частину польських етнічних земель. В той час кількасот сіл, заселених переважно українцями, що тяглися суцільною смугою через 16 прикордонних повітів Краківського, Ряшівського, Люблінського і Білостоцького воєводств, були природним етнографічним кордоном між Польщею і Україною.

Українці на цих теренах були корінними жителями. На противагу полякам зі східніх рубежів, для них зміна кордонів не означала зміни державности — повернення на батьківщину. Їх реальною вітчизною була земля, що була їх батьківщиною протягом віків. У свідомості цих людей дана земля була українською.

Акція переселення українців з Польщі до УССР почалася 15 жовтня 1944 року і мала закінчитися до 1 лютого 1945 року. Протягом перших кількох місяців переселення мало добровільний характер.

У середині 1945 року акція переселення в Україну цілком припинилася. Тим часом на переломі липня і серпня 1945 року прийшло до вирішення напрямку польської національної політики щодо українців на дальші десятиріччя. Польський уряд став перед необхідністю вибору: визнати право оптації українського населення залишитись у Польщі, або вирішити питання української національної меншини шляхом її цілковитого примусового переселення.

Багато що вказує на те, що польська влада спритно скористалася з пропозиції Миколи Підгорного, головного предсідника уряду УССР у справах переселення українського населення з Польщі, який на початку серпня 1945 року звернувся до польського уряду „з пропозицією про надання військової допомоги для приспішення акції переселення, стверджуючи, що українське населення охоче виїхало б з Польщі, але йому не дозволяє це зробити УПА" (стор. 15).

У вересні 1945 року три дивізії Війська Польського брутально розпочали примусове виселення українців з Ліського, Любачівського, Перемиського і Сяніцького повітів. Нечувано брутальний характер дій був пов'язаний з тим, що згадані дивізії, були зформовані з поляків, що походили із західньої України та з Волині. З наближенням до кінця терміну дії угоди про обмін населенням наростали темпи переселенської акції, а разом з тим і брутальність дій війська. 26 червня 1946 року, тобто вже після припинення дії угоди, польське військо насильно вивезло з Перемишля й передало на кордоні органам НКВД єпископа Йосафата Коциловського, а наступного дня єпископа-помічника Григорія Лакоту й кількох членів Перемиської греко-католицької капітули.

Нехтування засадою добровільности дало змогу примусово переселити з Польщі до УССР за час від вересня 1945 року до часу припинення дії угоди про обмін населення понад 260,000 українців. Загалом, протягом усього тривання акції, від 15 жовтня 1944 року до 2 серпня 1946 року переселено близько 482,000 осіб. Тоді ж з УССР до Польщі переселено 788,000 польських громадян.

Невдалі спроби поновити переселення до УССР спричинилися до того, що серед військових почала переважати концепція примусового виселення решти українського населення в інші реґіони Польщі. Хто вперше запропонував такий внутрішньопольський варіянт депортації українців, досі невідомо. Однак фактом є, що це не сталося під впливом смерти ген. К. Свєрчевського. Цікаво, що досі не знайдено також жодного документу, який би вказував, що рішення у справі акції „Вісла" було прийняте під натиском Москви.

Першу згадку про примусове переселення українців знаходимо в звіті генерала-майора Остапа Стеци, що був поданий генеральному секретареві ЦК Польської Робітничої Партії (ПРП) Владиславові Гомулці, який виконував обов'язки віцепрем'єра й міністра Повернених Земель. Там виразно сказано, що вирішення української проблеми можливе „передусім шляхом примусового переселення на терени Повернених Земель, до однієї чітко окресленої місцевости, яка має перебувати під суворим контролем органів безпеки" (стор. 19). Цю концепцію генерал Стеца обґрунтував тим, що в майбутньому не можна розраховувати на лояльність цього населення щодо держави" (там же).

Організаційні приготування до виселення українців почалися у січні 1947 року. Як правну підставу виселення польська влада збиралася використати положення про проживання у прикордонній смузі. Ідея використання комуністами передвоєнного санаційного законодавства та злочинних практик проти української цивільної людности була не нова. Задовго до Другої світової війни карні загони польських окупантів безжалісно тероризували мирне українське населення та нищили його культурні здобутки, замикаючи, а то й висаджуючи в повітря, українські православні церкви на Холмщині й навіть на Волині. Вели погромну боротьбу з метрикальними парафіяльними урядами, з українськими культурними інституціями і кооперативами та, сприяючи систематичній колонізації, вели насильницьку політику ополячування супроти усього українського населення. З метою зміцнення польських позицій на східніх землях Речі Посполитої влада навіть взялася до прихованих методів: наради керівних польських чинників, зокрема військових, розроблення різних протиукраїнських плянів і програм, ведення психологічних студій української реакції на скріп-

(Закінчення на стор. 7-ій)

„КОЖНИЙ З НАС..."

(Закінчення зі стор. 1)

смерть Своєю смертю і відкрив нам, Його вірним дітям, рай, повернутий разом з безконечним життям у Його Царстві".

Пасха Господня — це наше повернення до присяги, даної нами у хрищенні, коли ми зреклися фальшивих пророків і омани лукавого, якого Христос переміг раз і назавжди. Але часто ми власною своєю волею запрошуємо його до нашого життя, до наших церков, до наших громад. Але тоді, коли будемо стояти перед страшним Судом Христовим, Він, Воскреслий Господь, позбавить нас Своєї присутности, присутности Творця, Спаса і Господа нашого.

Відроджені та скріплені вірою і надією у Воскреслого Спасителя, будьмо носіями віри і любови, які приведуть інших до повного життя у Христі.

Радістю Христового Воскресіння вітаємо і обіймаємо в дусі любови та єдности архипастирів, пастирів і христолюбивих вірних Христової Церкви в Україні. Нехай цьогорічна Пасха Господня принесе всім нам повноту Господньої благодати і любови. Обіймаючи вас Христовим Воскресінням, запевняємо вас у наших молитвах і любові у Воскреслому Спасителю, Який сповнює всі наші сподівання.

Прохаючи ваших молитов, залишаємося віддані вам у Господній всеобіймаючій і вічній любові.
Христос Воскрес!

†Василій
Митрополит
Української Православної Церкви в Канаді
†Константин
Митрополит
Української Православної Церкви ЗСА і діяспори
† Іван
Архиєпископ
Української Православної Церкви в Канаді
† Антоній
Архиєпископ
Української Православної Церкви ЗСА, єпархій Австралії й Нової Зеландії
† Всеволод
Архиєпископ
Української Православної Церкви ЗСА
†Юрій
Єпископ
Української Православної Церкви в Канаді
†Іоан
Єпископ
Української Православної Церкви в діяспорі — Велика Британія
†Єремія
Єпископ
Української Православної Церкви в Південній Америці

Великодньої...

(Закінчення зі стор. 2)

— Татууу! Іванеее? — Так. Це Таня. Всі пізнають її голос. Іван і Андрій починають бити ногами об дошки засіків. І серед цієї грюкотнів льоху прорвається голос:

— Танюуу! Ми тут! — Був це голос Василька, якому першому вдалося зсунути з уст пов'язку, і він, скільки стало духу, хрипко і перелякано закричав.

На дворі і в будинку — рух. В кімнаті загорілося світло. Далі світло появилося в комірці старого, в кімнаті Івана. Таня довго не чує криків з льоху. Їй страшно, вона не може думати. Біжить з кімнати і щойно в сінях почула грюкіт, що виривався з льоху. І коли бігла до темного простору, не знала, кого наперед звільняти.

— Господи! — викрикнула і почула розв'язувати першого, хто їй попався під руки. Була це Омелянчиха.

Найгірше було зі старим. Його знайшли непритомним. На устах його проступала кров. Його занесли на руках до його комірки. Всі були сильно стривожені, але старий застогнав, і це було знаком, що він живе.

У мешканнях було мало світла, все розкидане. Під ногами валялось багато речей. Мар'яна нашвидку очищала простір. Увійшов Водяний, що довго барився на подвір'ї.

— От так-так! — було його першим слово, і це внесло певне відпруження. — От, чортяки! — казав далі Водяний. — Всі живі? Що зі старим? — і він подався до комірки Григора.

Той уже був притомний, лежав спокійно. Таня й Мар'яна давали дому пити чай.

— Дай, Боже, батьку! — сказав Водяний. — Зле? — На що старий поволі відповів:

— Треба б на всюношну...

Звернення до всіх українців

Нас, свідомих українців, в північній Каліфорнії є дуже мало, тому дуже просимо присилати пожертви, які можна відтягати від ваших податків, до Товариства Збереження Української Спадщини північної Каліфорнії, яке було одним із спонзорів концертів Одеської Фільгармонічної Оркестри.

Помимо великих зусиль і великих артистичних успіхів, ми не були спроможні вповні заплатити Одеській Фільгармонічній Оркестрі, щоб допомогти їм з видатками на дорогу, готелі і поворот додому. Також їхня концертова заля, одна з найкращих в Европі, потребує ремонту.

Пожертви просимо присилати на: Ukrainian Heritage Club of Northern California (UHC of NC) з приміткою "Odesa Philharmonic Fund", 5253 Glancy Drive, Carmichael, CA 95608-5458.

При тій нагоді хочемо згадати що Михайло Цар, Тамара Городиська та Оксана Салливен (члени організаційного комітету) заслуговують на нашу щиру подяку за їхню жертвенну працю в організації концертів.

Товариство Збереження Української Спадщини північної Каліфорнії

„Летимо" — новий експеримент Групи Яра

Ню Йорк. — Тут в Експериментальному театрі „Ля Мама", Мистецька Група Яра покаже в часі від 24-го квітня до 3-го травня нове музичне дійство у співпраці із артистами Бурятського народного театру.

Це музичне дійство п. з. „Летимо" поєднує драму, поезію, спів та історичний матеріял і пластинку на теми Сходу, в якій актори переборовши віддалі мови, культури й простору покажуть силу міжнародної виміни, в якій Україна зіграє суттєву ролю.

Як відомо, минулого року члени Мистецької Групи Яра їздили до Бурятії і нав'язали тісні контакти з тамошніми бурятськими акторами. Мостом на Схід стала і тим разом українська поема „Лебідь" Олега Лишеги, музику написали композитор Генджі Іто та бурятська композиторка Ерджена Жамбалов. Хореографію створила Чієнґ-Чієй Ю, художнє оформлення Ватоку Уено, а костюми Люба Керкош. Наталка Гончаренко працює з акторами над голосом, а Олесь Китастий над звуком. Англійські переклади виконали Саян Жамбалов у співпраці з Вірляною Ткач і Вандою Фиппс, які вже одержали ряд нагород за свої праці в ділянці української поезії.

„Летимо" буде йти від четверга до неділі, 24-го квітня до 3-го травня. Початок год. 7:30 вечора, а в неділі по полудні о год. 3-ій. Квитки можна купити в касі Театру „Ля Мама", 74 А Схід 4-та вул., в ціні 12 дол. Тел.: (212) 475-7710.

Факт лишається...

(Закінчення зі стор. 6)

лення польських позицій на східних землях, включаючи розрахунки щодо примусового виселення українців на Схід поза межі Речі Посполитої, або на Захід до корінної Польщі. У березні (в документі не зазначено дня — В. Ж.) 1939 року відбулося важливе засідання Ради Міністрів у присутності маршала Польщі Сміглого Ридза, на якому запали нові й остаточні рішення про тотальне знищення українців на їх прадавніх рідних землях, усунувши їх майже з усіх ділянок суспільного, політичного, культурно-освітнього й економічного життя в країні.

Щастя, що у вересні 1939 року спалахнула Друга світова війна й Польща впала її першою жертвою, тут же і пропали тимчасово її задуми й проєкти, що передбачали знищення українців.

Тут можна просто ствердити, що комуністи перейняли ендецьку ідею будівництва національної держави. І таким чином в ієрархії вартостей їхньої тодішньої національної політики питанням першорядної ваги було остаточне вирішення українського питання у його етнічному і територіяльному вигляді. Його реалізація мала здійснитися шляхом примусового виселення решток українського населення при одночасній ліквідації УПА.

Смерть генерала К. Сверчевського була для цього чудовим претекстом, який виправдовував будь-які, навіть найжорстокіші, дії і їх використано для обґрунтування рішення про виселення українців. Відкрито мовилося про помсту, офіційно лунали заклики до кривавої відплати. У військових частинах, визначених до участи в „Акції 'Вісла'", ці настрої додатково зміцнювалися відповідною пропаґандою. Заклики до солдатів були сповнені штучного патосу. Наприклад, „Матері й діти, плачучи, волають про допомогу до своїх синів у війську... Солдати! Поклик Народу для нас святий" (документ 77). Тим часом Політбюро ПРП ухвалило рішення про вміщення українського цивільного населення до концентраційного табору в Явожні, на території філії колишнього нацистського табору в Освєнцімі. Серед 3,873 ув'язнених у таборі, було греко-католицьке і православне духівництво, майже вся українська інтелігенція, а передусім сільське населення, запідозрене у наданні допомоги УПА. Смерть 160 в'язнів від голоду, тортур, самогубств на табірних дротах зробила Явожно символом польської повоєнної національної політики.

11 квітня 1947 року Політичне бюро ЦК ПРП призначило штаб ОГ „Акції 'Вісла'", визначивши командиром досвідченого офіцера, заступника начальника Генерального Штабу, генерал-майора Стефана Моссора.

В той час, з уваги на незовсім завершену підготову, початок „Акції 'Вісла'", перенесено з 16 на 27 квітня 1947 року. Тоді ж повідомлено дипломатичним шляхом уряди СССР і Чехо-Словаччини про намір і дату акції, просячи заблокувати східній і південний кордони.

ОГ „Акції 'Вісла'" мала здійснити виселення українського населення і ліквідацію УПА у дві фази. В першій фазі — у районі Сянока й районах прилеглих з заходу і півночі. У другій фазі в районі Перемишль-Любачів і на терені Лемківщини.

Сім дивізій Війська Польського щільним кільцем оточили села, в яких проживало українське населення. З виселених формували колону і під ескортом солдатів вели її до полкового збірного пунту. За спогадами виселенців перша фаза „Акції 'Вісла'" мала характер брутальної пацифікації, яку супроводжували навмисні спалення будівель, жорстокі знущання над родинами членів підпілля та масові арешти.

Через Освєнцім, що був збоку від головного шляху сполучення зі сходу на захід і північ, проходили більшість транспортів переселенців. Цікаво, що майже з кожного транспорту, що переїжджав через Освєнцім, забирали й вивозили до табору в Явожні від кількох до кільканадцяти осіб.

Протягом першого етапу акції ОГ „Вісла", що тривав до кінця травня, виселено українців, що жили в повітах Сянік, Лісько, Перемишль, Березів і частково Любачів, та знищено частину сотень УПА, що входили до складу куренів „Байда" й „Рена". На початку червня почався другий етап „Акції 'Вісла'", скерований до повітів Ярослав, Любачів і Томашів Любельський з завданням виселення українського населення і ліквідації куренів „Залізняка" й „Беркута", що діяли в цьому терені. На третьому етапі діяльності (липень) військові карні загони „Акції 'Вісла'" зосередили увагу на т.зв. підчищенні терену від українського населення, яке досі уникло виселення, та на знищенні розпорошених сил УПА.

Загалом „Акція 'Вісла'" відзначалася масовими карними репресіями супроти українського цивільного населення і членів підпілля. Протягом неповних чотирьох місяців троє військових судів засудили військово-польовим судом не менше 315 осіб, в тому числі 173 на смертну кару. В цей же час за дроти концентраційного табору в Явожні потрапило 3, 873 особи, в тому числі понад 700 жінок і дітей. Точна кількість українців, заарештованих і засуджених продовж „Акції Вісла" та після її закінчення, невідома.

Під час „Акції 'Вісла'" — за відомостями Генерального штабу Війська Польського — виселено 140,575 українців і членів змішаних польсько-українських родин, які проживали на території трьох воєводств (22 повітів), у тому числі з Краківського воєводства — 10, 510 осіб, Ряшівського — 85,339, Люблінського — 44,726. Їх розселено в 71 повіті 9 воєводств, а саме: у Білостоцькому воєводстві — 995 осіб, Ґданському — 5,280, Кошалінському — 31,169, Ольштинському — 56,625, Опольському — 2,542, Познанському — 1,437, Щецінському — 15,058, Вроцлавському — 15,491 і Зеленогурському — 10,670.

Впорядник книги Євген Місило вважає, що ці відомості не дуже точні. Тут, наприклад, не враховано кількох тисяч осіб, ув'язнених у таборі в Явожні і у в'язницях, які після звільнення були розселені на західні землях. Не враховано тут також українців, виселених уже після закінчення „Акції 'Вісла'", переважно з теренів Люблінського воєводства. „Та навіть при всіх цих застереженнях, — пише Є. Місило, — загальна чисельність виселеного українського населення не перевищила 150,000 осіб" (стор. 34).

Втрати українського підпілля були високі з огляду на величезну кількісну і технічну перевагу польських військових сил. УПА, протягом 20 квітня — 24 липня 1947, втратила 1.334 бійців, в т.ч. 53 вбитими (24 на терені СССР), 564 полоненими й 228 засудженими на смерть і ув'язнення. З 17 командирів сотень 10 загинуло, 4 засуджено на смерть і, за вийнятком „Чауса", страчено. Також і ці числа викликають сумніви, „особливо в порівнянні з їх справжньою чисельністю та відомостями про кількість здобутої військом стрілецької зброї" (стор. 34).

Книга складається з „Вступного слова", „Передмови", „Документів", „Додатків", „Ілюстрацій", „Переліку документів", „Переліку додатків", „Іменного покажчика", „Географічного покажчика" та „Переліку основної літератури про „Акцію 'Вісла'".

Обгортка книги — це цікавий і значущий малюнок. Потужна нижня частина стовбура дерева (правдоподібно дуба), що залишилась на корені після того, як дерево спиляли, стверджує його символічне значення, що зберігається за деякими деревами, квітами, а то й рослинами...

У книзі значних огріхів ми не знайшли, за вийнятком друкарських помилок, які слід віднести на карб технічного редактора. І останнє — дуже вже обмежений тираж видання (5,000), яке, без сумніву, зацікавить багатьох читачів. А що ж тоді покладено в бібліотеки, а воно ж там обов'язково повинне бути.

Підсумовуючи, хочемо сказати, що книга належить до небувалих актів етноциду, вчинених в середині XX століття у центрі Европи супроти автохтонного населення, що споконвіку проживало на широких землях на Захід від Сяну та Бугу. Своїми наслідками „Акція 'Вісла'" привела до знищення прадавньої етнокультури, а залякане народовбивчим вандалізмом населення впало жертвою денаціоналізації та безприкладного етнічного терору. Це ніщо інше, як продовження імперської шовіністичної традиції, що почалася в 1349 році, коли польський король Казимир — хресний батько двовікової польсько-української боротьби, захопивши галицькі землі, не тільки вогнем і мечем, але й політичними заходами нищив провідну боярську верству, позбавляючи її всяких прав і привілеїв. У подальших століттях кров уже текла ріками. Не менше трагічними були й репресії другої Речі Посполитої уже в двадцятому столітті, коли пацифікаційні загони польських окупантів безжалісно тероризували мирне українське населення та нищили його культурні здобутки.

Сьогодні, коли „кінцеве розв'язання українського питання в Польщі стало доконаним фактом, влади структури цієї країни відмовляються визнати в діях 1947 року ознаки народовбивчого бандитизму своїх комуністичних предтеч. Тим, вони засвідчують живучість у сучасній державі сумної шовіністичної традиції".

Взагалі ж рецензована книга „Акція 'Вісла': документи " справляє добре враження і найбільше тим, що в ній і дослідник, і звичайний читач знайдуть не лише корисний матеріял, а й широкі дані про мартирологію українського народу.

Оксана Булах

Христос Воскрес!

Найкраща новина зійшла з небес.
Радіймо! Співаймо! Господь наш воскрес!

Здійснилося чудо величне, і днесь
О, люди, радіймо! Христос бо воскрес!

Рознеслись по світі пісні про любов.
Це щастя чудове. Господь з нами знов!

Навіть в маленькій зовсім хатині,
Де мир і спокій — сам Бог там витав.

Христос наш, Господь, він на Голготі
За гріхи світу жертвою став.

О, пресвятая тайно любови,
Твоя є мудрість велика, свята,

Серце, очищене духом, промовить.
Сльози іскряться в наших очах.

Будь завжди з нами, Спасе наш, Христе,
Боже всесильний! Могутній в ділах.

Хай наша віра крицею стане!
Істина завжди в правді жива!

КУБИНСЬКІ РИМО-КАТОЛИКИ, заохочені недавніми так успішними відвідинами Папи Івана Павла II та помякшенням їхнього комуністичного уряду щодо релігії, святкували цьогорічний Великдень публічною відправою Богослужби. Під час нічної відправи у гаванській катедрі Кардинал Джеймі Ортега з кількома сотнями вірних відбув великондній обхід і засвічення свічок, які символізували воскресіння Христа. Це вперше від приходу до влади кубинського диктатора Фіделя Кастра в 1959 році у Гавані відбувся такий публічний обхід. Досі будь-які релігійні відправи дозволено було відбувати тільки в церквах. Фернандо де ля Вега, речник Римо-Католицької Церкви в Кубі, підкреслив, що все відбулося за дозволом влади, котра від часу відвідин Папи Римського минулого січня значно змінила своє наставлення, щодо релігійних практик своїх громадян.

Реставрація Золочівського замку

Одною з найкращих і найдавніших пам'яток Галичини є Золочівський замок — пам'ятка архітектури XVII століття. Останнім часом він став предметом детального вивчення спеціялістів і захоплення туристів.

Реставраційні роботи, які тривають майже десять років, через економічний стан в Україні опинилися під загрозою. З метою недопущення зупинки реставраційного процесу 19-го вересня 1996 року в Золочеві було створене Товариство прихильників Золочівського замку. Метою товариства стало об'єднання золочівців-патріотів відродження української культури та історії, які готові своєю доброчинною діяльністю сприяти завершенню реставрації і введенню в дію музею „Золочівський замок".

Серед найактивніших прихильників — ініціятор і перший жертводавець товариства Володимир Болюбаш та його дружина Христина з Торонто (5,000 кан. дол.), міська управа німецького міста Шонінґена — побратима Золочева — (1,400 нім. марок), колективи Струтинського спиртзаводу і Золочівської картонажної фабрики — випуск художнього буклета „Золочівський замок" (вартість 750 грн.), інші приватні особи та установи, які пожертвували менші суми. Імена прихильників замку, які найбільше пожертвували на відбудову замку, будуть викарбувані в камені і навічно залишаться як цінний експонат музею.

Вкладати фонди в культуру і мистецтво — почесно і перспективно. Працівники замку цілком усвідомлюють, що злодійство і хабарництво, які нині ганьблять українське суспільство, не додають впевненості людям, які хотіли б стати меценатами для України. Але Золочівський замок має виняткову особливість: кожен, хто спричинився до його відродження, може в будь-який час прийти і побачити, куди вкладені його гроші і прочитати своє ім'я в книзі пожертв.

Сьогодні Золочівський замок — це новий потужний культурний центр у Галичині, це улюблене місце відпочинку золочів'ян і гостей міста, численних туристів, це постійно діюча виставка „Репресії у Золочівському замку-тюрмі", це каплиця-пам'ятник, це місце проведення камерних концертів, зустрічей, мистецьких виставок.

Наша культура розвивалася завдяки меценатству. Серед меценатів минулого — Іван Мазепа, Лазар Баранович, Микола Потоцький, Андрей Шептицький і багато інших. Ставши меценатом Золочівського замку, ви впишете своє ім'я в один ряд з найкращими. Просимо виписувати чеки ан Zolochiv Castle і висилати на адресу: Dr. W. Bolubash, 288 Mill Rd. PH27, Etobicoke, Ont. M9C 4X7. Canada.

Посвідку з подякою жертводавці отримають зі Золочева від Товариства прихильників Золочівського замку.

В імені Товариства прихильників Золочівського замку: Мирослава Бабінська, Надія Гупало, Тереса Джула, Тетяна Олійнікова, Лариса Рип'янчин, Ігор Любунь.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Відбулися Загальні збори УСВТ „Чорноморська Січ"

Нюарк, Н. Дж. (О. Т.). — Збори відбулися у власному домі. Їх відкрив уступаючий голова М. Стебельський, який привітав присутніх членів і попросив вшанувати хвилинною мовчанкою В. Кваса, Ю. Храневича, С. Хромовського і І. Бойко — довголітніх членів Т-ва, які в минулій каденції відійшли у вічність. Дальше ведення зборами перебрала вибрана президія в складі: О. Труш — голова і В. Рудакевич — секретар. Після затвердження Номінаційної комісії в складі О. Твардовський, О. Напора і Р. Пиндус, згідно з порядком зборів, відбулося звітування уступаючих членів Управи — О. Твардовського — заступника голови, керівника спортової активности і пресового референта, О. Труша — секретаря, О. Напору — імпрезового, А. Воробця — англомовного пресового референта, Д. Бобеляка — фінансового секретаря, д-ра О. Поповича — ланкового шахів, і на закінчення — М. Стебельського — голови Т-ва.

З поданих, вичерпних звітів пробивалися натяки про труднощі, на які натрапляла активність поодиноких членів Управи. Йдеться в основному про брак людей на адміністративних постах, які важко заповнити, якщо їх опускають ветерани. Зрештою, це проблема усіх наших суспільно-громадських організацій, в тому і спортових осередків. Управа Т-ва робила серйозні намагання для притягнення в свої ряди молодших вихованців та зацікавлених спортом нових еміґрантів з так зв. 4-ої хвилі, які принесли деякий успіх, про що свідчить нинішня участь: хоч скромна кількість, але добрий початок.

Як і в минулих роках, на терені Т-ва були діяльні ланки в 5-ти ділянках спорту, був зразково проведений вишкіл у власній 4-тижневій Спортовій Школі, в якому взяли участь понад 110 юначок і юнаків із ЗСА, Канади й України. Вишкіл проводили професійні інструктори із ЗСА й України. Згідно з фінансовими звітами, спортова активність Т-ва мала понад 52,000 дол. коштів; футбольна ланка — біля 10,000 дол., відбиванкова біля 3,000 дол., видання журналу ок. 4,000 дол., Спортова Школа понад 33,000, винайми спортових заль і площ — понад 2,000, інші ланки і адміністраційні видатки становили біля 1,000 дол. Приходів було майже 59,000 дол. з таких джерел: членські вкладки, пожертви, вступи на футбольні змагання, оголошення і Спортова Школа.

Стан ланок Футбольна

Перша дружина продовжувала виступи в півпрофесійній „Еліт" дивізії Ґарден Стейт Сакер Ліґ, в якій в 1996 році закінчила на 4-му, а 1997 році на 6-му місцях, на усіх десять. Жіноча дружина у вищій жіночій дивізії в цих же роках зайняла відповідно 4-те і 3-тє місця. Були активні дружини юнацтва, які здобули кращі місця в своїх дивізіях та Ігрищах молоді. В ланці жертвенно працювали М. Паливода, В. Боцвин-Головінська, Елизабета Дорч, Ґейл Вислоцька, О. Колодій, Анна і Степан Панаси.

Відбиванка

Були активні жіноча й чоловіча дружини, які виступали в офіційних турнірах відбиванкової Асоціяції Америки, як теж в рамках УСЦАК. Їх осяги є відзначені на сторінках журналу „Наш Спорт". В ланці віддано працювали Аня Томко, Зеся Завадівська, О. Гладкий, М. Завадівський, В. і Д. Рудакевичі.

Плавацька ланка

В обидвох ділових роках здобула чергові першенства УСЦАК, поодинокі плаваки — значні осяги на всеамериканській і міжнародній аренах. Ланкою вправно завідувала Марійка Бокало.

Шахова ланка

Шахісти „Ч. Січі" відіграли провідну ролю в турнірах за першість УСЦАК в роках 1995, 1996 і 1997, як змагуни, організатори і директори турнірів. В 1996 році „Ч. Січ" була господарем першостей УСЦАК. Звання чемпіона виграв член ланки П. Радомський, а третю нагороду здобув теж „січовик" С. Стойко. В 1997 році першість УСЦАК відбулася в Дітройті, чемпіонат виграв ланковий, д-р О. Попович — змагун і ланковий шахів „Ч. Січі"; майстри О. Попович, П. Радомський і С. Стойко постійно змагалися в американських шахових турнірах. В 1997 р. д-р О. Попович поділив на відкритому чемпіонаті Ню Джерзі 1-4 місця. Д-р О. Попович наприкінці 1996 року видав на власний кошт у Львові книжку п. з. „Партії та розповіді шахістів з Америки", що включає історію та хроніку організованих українських шахів у Північній Америці в рамках УСЦАК. Ця книжка викликала в Україні широкий відгомін.

Тенісова ланка

В останніх двох роках вона не мала постійного провідника і все ж тенісисти в чемпіонатах УСЦАК та інших турнірах здобули звання першунів у кількох вікових групах.

Завершила звітування Контрольна комісія, в імені якої членка С. Бренич, заступаючи недужого голову О. Сташкова, відчитала ствердження, що усі вписи у фінансовій книзі мають документальні прилоги і є впорядку, тому Контрольна комісія пропонує уділити уступаючій Управі абсолюторію. Після короткої ділової дискусії присутні члени Т-ва одноголосно затвердили цей внесок.

Вибір нової Управи

Номінаційна комісія запропонувала листу кандидатів на чергову дворічну каденцію, яку збори вибрали в такому складі: М. Стебельський — голова, О. Твардовський — заступник, керівник спортової активности і пресовий референт, О. Труш — секретар, О. Напора — імпрезовий, Анна Паливода (з 4-ої хвилі еміґрантів) — референтка жіночої секції, А. Воробець — англомовний пресовий референт, Р. Пиндус — референт зовн. зв'язків, Є. Бренич і Ю. Яцикевич — члени, Віра Боцвин-Головінська — книговод спортової секції, Д. Бобеляк — фінансовий секретар госп. секції.

На пости ланок вибрані: М. Паливода, Я. Твардовський, Г. Сергіїв, Е. Дорч, Г. Вислоцька — футбольна, Вол. і Дарія Рудакевичі, М. Завадівський — відбиванкова, д-р О. Попович — шахова, Марійка Бокало — плавацька. Контрольна комісія: О. Сташків, Л. Лапичак, В. Василак. Товариський суд: К. Гречак, М. Бойцун і С. Бренич.

Після вибору Управи обговорено справи 75-річного ювілею Т-ва, який припадає в наступному році. Затверджено пляни видати Ювілейний Збірник, як теж влаштувати відповідні спортові імпрези та Ювілейний бенкет. На закінчення зборів відбулася перекуска, в часі якої учасники обмінювалися думками щодо дальшої корисної праці Т-ва. Діловодство новообраної Управи закінчиться в 2000 році.

НАЙНОВІШІ ДОСЛІДИ УГРУПУВАННЯ „Партнерство вільної від наркотиків Америки" вказують, що не зважаючи на зріст наркоманства в країні серед підлітків, більшість батьків переконані, що це не стосується їхніх дітей. Зокрема, це відноситься до батьків, які самі виростали в атмосфері „гіппі" ранніх 60-их років та які особисто були курцями маріхуани. Вони є тими, котрі найбільше не зорієнтовані в причетності своїх дітей-підлітків та їхніх друзів у вживанні маріхуани. Згадані досліди стверджують, що кількість тих, які пробували маріхуану у віці 9 до 12 років зросло до 571,000 минулого року в порівнянні до 334,000 в 1993 році. Нічого не змінилося у групі від 13 до 17 років, але значно збільшилася група 17-18 - річних, які уживають маріхуану.